USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **L. M.**, zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2021, čj. OAM-906/ZA-ZA11-P15-2021, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 12. 2022, čj. 4 Az 4/2022-20,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví zamítl jako zjevně nedůvodnou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl. Soud se předně ztotožnil se závěrem žalovaného, že důvodem podání žádosti o mezinárodní ochranu byly ekonomické důvody (žalobce potřeboval setrvat na území ČR, aby mohl dále pracovat a vydělat peníze na postavení nového domu v zemi původu). Žalobce současně v zemi původu neměl žádné problémy. I podle městského soudu tedy žalobce ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu neuvedl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu a jeho žádost byla podána pouze z ekonomických důvodů. K námitkám žalobce dovolávajícím se udělení humanitárního azylu městský soud poukázal na § 16 odst. 3 větu první zákona o azylu, podle něhož se v tomto případě důvody pro udělení humanitárního azylu neposuzují. Touto otázkou se proto nemohl zabývat ani městský soud. Pro úplnost městský soud dodal, že žalobce ve správním řízení ani neuváděl, že by jeho ekonomické poměry byly jakkoli extrémní či mimořádně tíživé. Žalobní tvrzení o tom, že měl toliko stodolarový příjem, který nestačil na pokrytí základních životních potřeb rodiny, že byl v extrémní a bezvýchodné situaci a byl z důvodu své chudoby ohrožen na životě, jsou zcela nová. V řízení o mezinárodní ochraně žalobce žádná taková tvrzení

žalobce neuváděl, ač jistě mohl. Výjimka, kdy je soud povinen k *ex nunc* přezkumu dle čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, se proto neuplatní, protože se podle závěrů rozsudku NSS z 26. 11. 2015, čj. 10 Azs 194/2015-32, nevztahuje na skutečnosti, které mohl žalobce v předchozím řízení sdělit správnímu orgánu. Za důvodnou městský soud nepovažoval ani námitku týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu ohledně ekonomické situace v zemi původu, specificky v regionu Andižan. Teprve na základě žadatelových tvrzení zjišťuje žalovaný skutkový stav v rozsahu možných důvodů udělení mezinárodní ochrany. Jelikož žalobce žádná tvrzení, která by se týkala nepříznivé, či jinak mimořádné ekonomické situace v zemi původu ve správním řízení neuvedl a nepoukazoval na tíživou či dokonce neúnosnou situaci v domovském státě, žalovaný nepochybil, pokud se hospodářskou situací v zemi původu nezabýval.

[3] Žalobce („stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Stěžovatel (až na drobné úpravy) zopakoval žalobu. Znovu tvrdil, že jsou v jeho případě splněny podmínky pro udělení humanitárního azylu, protože v zemi původu dosahoval toliko stodolarového příjmu, který nestačí na pokrytí životních nákladů jeho rodiny. Ocitl se proto v bezvýchodné a katastrofální situaci. Dále namítl, že žalovaný nezjistil náležitě skutkový stav, pokud nezajistil podklady referující o ekonomické a hospodářské situaci v zemi původu stěžovatele, zejména v regionu Andižan.

[4] Žalovaný navrhl zamítnutí, případně odmítnutí kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná.

[6] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. *není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl*.

[7] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne, že aby byly kasační námitky způsobilé k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského (městského) soudu. Stěžovatel je tedy povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí předestřít a konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského (městského) soudu, a z kterých konkrétních důvodů závěry soudu považuje za nezákonné, resp. nepřezkoumatelné (usnesení NSS z 24. 4. 2023, čj. 8 Azs 41/2023-38, bod 9 a rozsudek NSS z 31. 3. 2023, čj. 8 Azs 299/2020-41, bod 10). Stěžovatel tedy musí vylíčit, kterých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl městský soud vůči němu dopustit v procesu vydání rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, a rozsudek NSS z 24. 1. 2023, čj. 6 As 358/2021-38, bod 11).

[8] Stěžovatel tedy musí reagovat na argumentaci krajského (městského) soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský (městský) soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž

jakkoliv reflektuje argumentaci krajského (městského) soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský (městský) soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (srov. usnesení NSS z 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, z 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36). Za této situace, tj. bez bližší kasační argumentace, není úkolem Nejvyššího správního soudu za stěžovatele domýšlet, proč má za to, že jsou závěry krajského soudu chybné.

[9] Výše uvedené kasační námitky proto nelze projednat, neboť nesměřují proti rozhodovacím důvodům krajského soudu. Jsou téměř doslovným zopakováním žalobních bodů, na které městský soud zareagoval srozumitelnou argumentací a v jejich opakování nelze spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům městského soudu. Jsou tak nepřípustné podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírají o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatel z výše uvedených důvodů v kasační stížnosti neuplatnil ani jednu přípustnou kasační námitku, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná, a proto ji odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. srpna 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu